

này là nhân của Pháp thân, Pháp thân vốn tự thanh tịnh nhưng bị các điều xấu ác che đậy, nên không hiển lộ được. Nay là các điều ác, thì công đức thành tựu hiện tiền.

2- Nhiếp Thiện Pháp Giới : Tu tập tất cả pháp lành. Đây là pháp môn tu thiện, là luật nghi giới mà Bồ tát tu hành, hồi hướng các điều thiện do tu thân, khẩu, ý về Vô thượng bồ đề, như thường siêng năng cúng dường Tam Bảo, tâm không buông lung, thường nghiệp 6 căn và thực hành 6 pháp ba la mật..., nếu phạm tội thì như pháp sám hối, nuôi lớn các pháp lành. Đây là nhân của Báo thân, có công năng dứt ác tu thiện, cho nên trở thành duyên của Báo thân Phật.

3- Nhiếp Chúng Санh Giới : Tức dùng từ tâm nhiếp thọ, làm lợi ích tất cả chúng sanh, đây là pháp môn lợi sanh. Kinh Bồ Tát Địa Trì 4 nêu 11 loại như sau :

1. Cùng làm bạn với những việc nhiều ích mà chúng sanh đã thực hành.
2. Cùng làm bạn với các khổ bệnh đã sanh hoặc chưa sanh của chúng sanh và những người săn sóc bệnh.
3. Nói pháp thế gian, xuất thế gian cho các chúng sanh nghe, hoặc dùng phương tiện khiến họ được trí huệ.
4. Biết ân, báo ân.
5. Có khả năng cứu giúp các sự sợ hãi của chúng sanh. Nếu họ bị các tai nạn như người thân qua đời, mất mát tài vật thì Bồ tát khai giải khiến họ hết lo buồn.
6. Thấy có chúng sanh nghèo nàn khổ khốn khổ thì cấp cho họ những vật cần dùng.
7. Đức hạnh đầy đủ, nhận y chỉ đúng pháp, nuôi chúng đúng pháp.
8. Trước nói lời an ủi, thường tới lui thăm nom, cấp cho thức uống ăn, nói lời lành của thế gian, làm mọi việc chẳng vì mình mà vì chúng sanh.
9. Xứng dương khen ngợi người có thật đức.
10. Dùng từ tâm quở trách người có lỗi xấu, chiết phục đuổi phạt, khiến họ hối cải.
11. Dùng năng lực thần thông thị hiện ác đạo, khiến các chúng sanh ấy chán sợ các điều ác, vâng tu theo Phật Pháp, hoan hỷ tin ưa, sanh tâm hy hữu.

Ba Tụ Tịnh Giới này là giới cùng thực hành của tăng, tục Đại thừa, nhưng tăng chúng Đại thừa mới thọ Nhiếp luật nghi giới thì thọ 250 giới, đó gọi là biệt thọ; sau lại Tổng thọ 3 tụ tịnh giới, gọi là Thông thọ.

Tam Pháp Ấn

Tam Pháp Ấn : Đây là 3 pháp môn đặc trưng của Phật Giáo. Tức 3 thứ căn bản của Phật Pháp : Các hành vô thường, các pháp vô ngã và Niết bàn tịch tĩnh. Ba thứ nghĩa lý này được dùng để ấn chứng xem các pháp giảng nói có chính xác hay không, nên gọi là Tam Pháp Ấn. Nếu Kinh điển Tiểu thừa được ấn định bởi "Tam pháp ấn" Vô thường, vô ngã, Niết bàn" này, thì đó chính là do Phật nói, nếu không như thế, thì chính là do ma nói. Từ ngữ Tam pháp ấn này không thấy trong Kinh điển thuộc hệ Pali, còn trong Kinh Tạp A hàm 10 (Bản Hán dịch) thì có thuyết giống với Tam Pháp Ấn này. Tam pháp ấn là:

1- Các Hành Vô Thường (Phạn : Anityahlyasarvamskàràly), (còn gọi Nhất thiết hành vô thường ấn, Nhất thiết hữu pháp vô thường ấn; gọi tắt là vô thường ấn) : Tất cả các pháp hữu vi ở thế gian nói chung đều

